

РЕШЕНИЕ

№ 6187

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 20.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7858** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на **чл. 268, ал. 1** във вр. **чл. 267, ал. 2, т. 5** във вр. **чл. 266, ал. 1** от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. Л. П., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № ПИ-317/15.8.2022 г. на директора на ТД НАП - С., с което на основание **чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК** е оставена без разглеждане жалбата му срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждания за разпределение на суми, изх. № С220022-125-00-0216712/29.7.2022 г., изх. № С220022-125-0216709 от 29.7.2022 г., изх. № С220022-125-0206715/20.7.2022 г. и изх. № С220022-125-0206711/20.7.2022 г., издадени от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД НАП - С., дирекция „Събиране“.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е неправилен и незаконосъобразен. Моли за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно. Претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Ч., който моли за отмяна на решението като незаконосъобразно. Претендира разноски за държавна такса.

Ответникът по жалбата, редовно призован, представлява се от юрисконсулт И. Й., който поддържа становище за неоснователност на жалбата, оспорва същата и прави искане за оставянето ѝ без уважение, по съображения изложени в съдебното заседание. Направено е искане за присъждане юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП, надлежно уведомена за възможността да встъпи в производството, изразява становище да бъде оставена без уважение жалбата.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становището на представителя на ответника по жалбата и след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Срещу ЧСИ В. Л. П., ЕГН [ЕГН], рег. № 879, с район на действие - Окръжен съд Ловеч е образувано изпълнително дело № 210950155/2021 г. по описа на ТД на НАП - С. за събиране на установени и изискуеми публични вземания. На задълженото лице е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № С210015-149-0000549 от 18.02.2021 г., връчено му на 25.02.2021 г. по електронен път на декларирания електронен адрес: [електронна поща](#), IP адрес 212.233.241. 250. За обезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. са предприети действия от публичен изпълнител, а именно: Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ), изх. № С210022- 022-0085194/15.11.2021 г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С210022-022-0088844/25.11.2021 г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С210015-022-0011797/18.02.2021 г.

Цитираните ПНОМ са обжалвани по административен и съдебен ред. Образувани са адм. дело №12681/2021 г., по описа на АССГ, 5 състав и адм. дело № 12678/2021 г. по описа на АССГ, 75 състав, по които ЧСИ В. Л. П. е подал до съда молби за оттегляне на жалбите си. С Определение № 876/03.02.2022 г. по адм. дело №12681/2021 г. по описана АССГ, 5 състав съдът е оставил без разглеждане жалбата на ЧСИ В. Л. П. и е прекратил производството по делото. С Определение № 1272/16.02.2022 г. по адм. дело № 12678/2021 г. по описа на АССГ, 75 състав съдът е оставил без разглеждане жалбата на ЧСИ В. Л. П. и е прекратил производството по делото.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С210022-022-0085194/15.11.2021 г. на основание чл. 195, ал. 1 във вр. с чл. 200, във вр. е чл. 202, ал. 1 от ДОПК, е наложен запор общо в размер на 1 082 471,57 лева (един милион осемдесет и две хиляди четиристотин седемдесет и един лева и петдесет и седем стотинки), в това число главница в размер на 739 993,74 лева и лихва в размер на 342 477,83 лв., считано към 15.11.2021 г., на В. Л. П., ЕГН [ЕГН], ЧСИ с рег. № 879, с район на действие - Окръжен съд Ловеч по банкови сметки, описани в постановлението, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени на доверително управление, находящи се в търговски банки, посочени в постановлението.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С210022-022-0088844/25.11.2021 г., на основание чл. 195, ал. 1 във вр. с чл. 200, във вр. с чл. 202, ал. 1 от ДОПК, е наложен запор общо в размер на 1 084 527,26 лв. (един милион осемдесет и четири хиляди петстотин двадесет и седем лева и двадесет и шест стотинки), в това число главница в размер на 739 993,74 лв. и лихва в размер на 344 533,52 лв., считано към 25.11.2021 г., на В. Л. П., ЕГН [ЕГН], ЧСИ с рег. № 879, с район на действие Окръжен съд Ловеч по банкови сметки, описани в постановлението, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени на доверително управление, находящи се в търговски банки, посочени в постановлението.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С210015-022-0011797/18.2.2022 г., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1, във

връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, е наложена възбрана на недвижим имот, находящ се [населено място], област С., община: Столична,[жк], в жилищната сграда на блок № 412, вх. Ж, на 8-ми етаж, състоящ се от дневна, кухня и сервизни помещения, на застроена площ от 44.75 кв. м., при съседи на имота: стълбище, ап. № 192, ап. № 194 и двор, заедно с избено помещение № 23, без отбелязана полезна площ по документ за собственост, при съседи: коридор, мазе № 22 и мазе № 24, заедно с 1.386 % идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху мястото, площ 44.75 кв. м. Постановлението е връчено на лицето по електронен път на 25.02.2021 г.

На основание чл. 219, във връзка с чл. 240 от ДОПК с Разпореждания за разпределение, изх. № С220022-125-00-0216712/29.7.2022 г., изх. № С220022-125-0216709/29.7.2022 г., изх. № С220022-125-0206715/20.7.2022 г. и изх. № С220022-125-0206711/20.7.2022 г., публичният изпълнител е разпределил постъпилите по изпълнителното дело суми съответно в размер на 125,86 лв. (сто двадесет и пет лева и осемдесет и шест стотинки); 410,00 лв. (четиристотин и десет лева); 4869,00 лв. (четири хиляди осемстотин шестдесет и девет лева); 13654,00 лв. (тринадесет хиляди шестстотин петдесет и четири лева). Разпорежданията са връчени на 1.8.2022 г. на декларирания електронен адрес на жалбоподателят с Писмо, изх. № С220022-178-0017806/29.7.2022 г. Тези актове са предмет на разглеждане в настоящото производство.

Разпореждането е обжалвано пред Директора на ТД НАП - С. в преклузивния срок по [чл. 266 от ДОПК](#).

С обжалваното пред настоящата съдебна инстанция решение е прието, че жалба, вх. № 94-В-448/29.7.2022 г. по регистъра на дирекция "Събиране" в ТД НАП - С., подадена от В. Л. П. срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждания за разпределение, изх. № С220022-125-00-0216712/29.7.2022 г., изх. № С220022-125-0216709/29.7.2022 г., изх. № С220022-125-0206715/20.7.2022 г. и изх. № С220022-125-0206711/20.7.2022 г., издадени по изпълнително дело № 210950155/2021 г. от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД НАП - С., дирекция „Събиране“ е оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, в преклузивния 7-дневен срок по [чл. 268, ал. 1, изр. първо от ДОПК](#), срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на [чл. 146 от АПК](#), съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт. Обжалваното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и от компетентен за това административен орган. Съгласно [чл. 266, ал. 1 от ДОПК](#) това е директорът на компетентната териториална дирекция. При издаването на обжалваното решение административният орган не е допуснал нарушение на процесуалните разпоредби на закона. Решението е мотивирано, като в мотивите органът е посочил,

както фактическите основания за издаването му, така и правните основания - **чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК**. Съдът намира, че обжалваният акт не противоречи и на материалноправните разпоредби по издаването му.

Основният принцип на погасяване в изпълнителния процес по ДОПК е регламентиран в разпоредбата на чл. 169, ал.1 ДОПК, съгласно който публичните вземания се погасяват в следната последователност: главница, лихви, разноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 219, ал. 1 от ДОПК, когато производството е за събиране на разнородни публични вземания и имуществото на длъжника, е достатъчно за тяхното погасяване независимо от прилаганите способности или от реда, по който се събират тези вземания, постъпленията до изчерпването им се разпределят по следния ред:

1. за данъчните и митническите задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски - съразмерно;
2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) задруги публични задължения, които постъпват направо в държавния и/или местния бюджет - съразмерно;
3. за други публични вземания - съразмерно.

Не е налице спор между публични вискатели, нито конкуренция между публични вземания от различен вид (чл. 162 от ДОПК).

Съгласно чл. 136 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), ползват се с право на предпочитително удовлетворение в реда, по който са изброени, следните вземания: т. 5. вземанията на работници и служещи, произтичащи от трудови отношения и вземанията за издръжка.

Публичните задължения по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. произтичат от годно изпълнително основание, съгласно чл. 209, ал. 2, т. 8 от ДОПК - Разпореждане за изпълнение, изх. № С210022-155-0000002/10.2.2021 г. и не касаят заплащане на трудови възнаграждения. Налице са специални разпоредби, които определят кои задължения са публични, съгласно чл. 162, ал. 2 от ДОПК.

Съгласно чл. 163, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго. В ал. 3 от същата разпоредба е регламентирано, че публичните вземания се събират от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон е предвидено друго. Съгласно чл. 163, ал. 4 (Нова - ДВ, бр. 86 от 2017 г.) от ДОПК в случаите, когато публични вземания са възложени за събиране на съдебен изпълнител, събирането им се извършва по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Обжалваните Разпореждания за разпределение на суми са издадени и сумите са разпределени от публичен изпълнител в образувано производство по ДОПК по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. по описа на ТД НАП – С.. В този смисъл възраженията на жалбоподателят, че е налице привилегия за заплащане на трудовите възнаграждения са неоснователни и ирелевантни.

Привилегията е качество на едно вземане, по силата на което то се удовлетворява по предпочитание пред други вземания. Привилегията е характеристика на самото вземане. Привилегиите са уредени в нормата на чл. 136 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и са приложими в изпълнителното производство по Гражданско-процесуалния кодекс (ТПК). В настоящото производство по ДОПК не е приложима разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД, доколкото се касае за събиране на публични задължения в производство по ДОПК, образувано от публичен изпълнител

и последователността на погасяване на публичните задължения е уредена със специалната норма на чл. 219 от ДОПК и чл. 169 от ДОПК. Предвид на което, субсидиарното приложение на ЗЗД в случая е недопустимо.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че първо трябва да се „изчерпа процедурата по разрешаване на неотложни плащания, а след това средствата да се изземат и разпределят. Иначе се прави невъзможно прилагането на закона“. В разпоредбите на ДОПК липсва законово изискване за такава последователност. Съгласно чл. 266, ал. 4 от ДОПК жалбата не спира действията по принудително изпълнение, поради което изложените доводи и съображения в жалбата се явяват несъстоятелни.

Длъжникът не се е възползвал от възможността, предоставена от разпоредбата на чл. 214, ал. 1 от ДОПК, след като обяви всичките си активи (имущество, вземания от трети лица, парични средства и др.), да предложи изпълнението да бъде насочено върху притежавана от него друга движима или недвижима вещ, или да бъде извършено изпълнение само чрез някой от способите, предприети от публичния изпълнител.

Съгласно разпоредбата на чл. 199, ал. 1 от ДОПК, съдът или публичният изпълнител, след като обсъди възраженията на публичния взыскател, може по искане на длъжника да допусне заменянето на един вид обезпечение с друго равностойно обезпечение. Жалбоподателят не се е възползвал от тези правни възможности.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че всички изисквания на ДОПК относно разпределението на постъпилите суми са спазени.

Правилно в оспорения административен акт директорът на ТД НАП - С. е мотивирал решението си, поради което съдът ще отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Предвид изхода на делото, искането на ответника по жалбата за присъждане на разноски следва да бъде частично уважено, (доколкото разпоредбата на [чл. 161 от ДОПК](#) е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно [чл. 144 от ДОПК](#) подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета), като в тежест на жалбоподателя, следва да бъде възложено заплащането на възнаграждение за осъществената от юрисконсулт правна защита на административния орган, определено в размер на 100 лева, съгласно [чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ](#) във връзка с [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#), във вр. с [§ 2 от ДР на ДОПК](#) и [чл. 37 от Закона за правната помощ](#).

При така изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. П., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № ПИ-317/15.8.2022 г. на директора на ТД НАП - С., с което на основание [чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК](#) е оставена без разглеждане неговата Жалба, вх. № 94-В-448/9.8.2022 г. срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждания за разпределение на суми, изх. № С220022-125-00-0216712/29.7.2022 г., изх. № С220022-125-0216709/29.7.2022 г., изх. № С220022-125-0206715/20.7.2022 г. и изх. № С220022-125-0206711 /20.7.2022 г., издадени от П. К., на длъжност

главен публичен изпълнител в ТД НАП - С., дирекция „Събиране“, като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА В. Л. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. разноски по делото в размер на 100,00 (сто) лева.

*На основание **чл. 268, ал. 2 от ДОПК** **РЕШЕНИЕТО** е окончателно и не подлежи на обжалване.*

На основание **чл. 138, ал. 3 от АПК** препис от решението **ДА СЕ ИЗПРАТИ** на страните по реда на **чл. 137 от АПК**.

СЪДИЯ: